

Kazimierz Pek

Symposium mariologiczne w Kownie

Salvatoris Mater 3/2, 383-384

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Symposium mariologiczne w Kownie

W dniach 28-29 kwietnia 2001 r. odbyło się w Kownie ogólnolitewskie sympozjum mariologiczne. Inicjatywa organizowania sesji poświęconych teologii maryjnej zrodziła się w gronie Episkopatu Litewskiego w roku 2000, czyli Roku Jubileuszowym. Pomysł podjęli litewscy marianie na czele z ks. dr V. Brilusem MIC, prowincjałem, i ks. lic. V. Aliulisem MIC, dawnym wikariuszem generalnym marianów. Do współpracy zaproszono o. prof. C. Napiórkowskiego OFMConv i ks. dr K. Peka MIC z Katedry Mariologii KUL. Pierwsza sesja odbyła się w Mariampolu w dniach 14-16 lipca 2000 roku. W wykładach skoncentrowano się nad znaczeniem recepcji mariologii soborowej na Litwie.

Drugie sympozjum mariologiczne zorganizowano w Kownie ze względu na obecność (zresztą jedynej na Litwie) Wydziału Teologii Katolickiej (w ramach państwowego Uniwersytetu Witolda Wielkiego) i na zapotrzebowanie Centrum Pomocników Mariańskich. Nie bez znaczenia było też duże zainteresowanie tematyką maryjną na sympozjum rok wcześniej w Mariampolu. Obrany temat sesji: „Maryja – Matka i Nauczycielka” miał przede wszystkim służyć refleksji nad pobożnością maryjną. W słowie wstępnym ks. prof. S. Vaciuinas, dziekan wydziału teologii, uzasadniając potrzebę podejmowania takiego tematu, zwrócił uwagę, że odnowa życia Kościoła należy do istotnych przejawów jego działalności, a punktem odniesienia winny być nade wszystko sugestie Vaticanum II.

W sesji wyodrębniono zasadniczo trzy grupy zagadnień. W części pierwszej zreferowano mariologię i formy pobożności maryjnej minionych wieków oraz skoncentrowano się nad formułowaniem propozycji maryjno-mariologicznych dla Kościoła współczesnego i to szczególnie na Litwie. Służyły temu następujące wykłady: *Maryja dwóch tysiącleci*; *Formy pobożności maryjnej* – ks. dr K. Pek MIC; *Maryja trzeciego tysiąclecia*; *Maryja wzorem pobożności chrześcijańskiej* – o. prof. S.C. Napiórkowski OFMConv. Zdaniem o. Napiórkowskiego mariologia nowego wieku winna być „mariologią w kontekście” i „mariologią historii zbawienia”. Wiąże się to przede wszystkim z ukazywaniem w centrum dziejów zbawienia Jezusa Chrystusa. Dlatego zachęcił także do refleksji nad doświadczeniami Kościoła na Litwie, który w pierwszej kolejności jest spadkobiercą nie tylko duchowości wyrosłej z czci wobec Matki Bożej Ostrobramskiej, ale

także duchowości orędzia związanego z obrazem „Jezu, ufam Tobie” w Wilnie.

W drugiej części sympozjum zwrócono uwagę na maryjną pobożność ludową Litwinów. Wykłady przedstawili: o prof. K. Trimakas SI (WT w Kownie) – *Objawienia maryjne*; dr A. Motuzas (Instytut św. Antoniego w Kłajpedzie) – *Kalwaria Żmudzka*. Na podstawie wystąpień można sformułować przynajmniej dwie konkluzje odnośnie do litewskiej pobożności ludowej. Po pierwsze, chętnie sięga po orędzia objawień, choć nie tak łatwo jak w południowej Europie czy nawet w Polsce. Po drugie, mimo wyraźnych wpływów z zewnątrz różnych propozycji - jest twórcza, a tym samym krytyczna co do treści i form kultu. Stosunkowo dużą popularnością, szczególnie wśród starszych, cieszy się „Traktat o doskonałym nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny” św. L. Grignon de Monfort.

Trzecia część kowieńskiej sesji była poświęcona maryjności marianów, a szczególnie ich Założyciela – Sługi Bożego Stanisława Papczyńskiego (†1701). W ten sposób organizatorzy włączyli się w obchody 300. rocznicy Jego śmierci. Stosowne referaty przygotowali: ks. lic. P. Chudzik MIC - *Maria marianorum*; ks. V. Aliulis MIC – *Apostolat maryjny o. S. Papczyńskiego*. Pierwszą placówką marianów na Litwie był Mariampol (od 1750 roku). Wśród form pobożności maryjnej proponowanej na przestrzeni wieków w tej wspólnocie zakonnej, można wyróżnić zarówno pobożność chrystotypiczną, jak i eklezjotypiczną. Niemniej od samego początku działalności szczególnie promowano – *imitatio Mariae*. Temu celowi służyła popularyzacja książki F. Ariasa, hiszpańskiego jezuita – „Gwiazda zaranna”. Przetłumaczona i zredagowana praca przez o. K. Wyszyńskiego (†1755) jest wznawiana po dzień dzisiejszy.

W sesji wzięło udział ok. 350 osób. Nie zabrakło też litewskich biskupów. Byli reprezentanci tradycyjnych wspólnot parafialnych z różnych stron Litwy, przedstawiciele współczesnych wspólnot odnowy i duża grupa młodzieży, szczególnie studentów z Wilna i Kowna.